

חומש שמות

פסוקי החומש מחולקים לפי הבנת העניין

עריכה ועיצוב: מאיר אביטן

יתרו בא אל משה

פרק יז

(א) וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדְיָן זֶתֶן מִשֵּׁה אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי-הוֹצִיא יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:

(ב) וַיָּקֻז יִתְרוֹ זֶתֶן מִשֵּׁה אֶת-צְפֹרֶה אִשֶׁת מִשֵּׁה אֲזֹר שְׁלוּזִיָּה:

(ג) וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ

אֲשֶׁר שֵׁם הָאֲזֹד גְּרָשָׁם

כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נְכַרְיָה:

(ד) וְשֵׁם הָאֲזֹד אֶלְיָעֹזֶר

כִּי-אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֹזְרִי וַיַּצֵּלְנִי מִזֶּרֶב פְּרַעֲהַ:

(ה) וַיָּבֹא יִתְרוֹ זֶתֶן מִשֵּׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל-מִשֵּׁה אֶל-הַבְּדִבֵּר אֲשֶׁר-הוּא זֹנֶה שָׁם הִרְאֵהוּ אֱלֹהִים:

(ו) וַיֹּאמֶר אֶל-מִשֵּׁה

אֲנִי זֶתֶן יִתְרוֹ בָּא אֵלַיךְ

וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּה:

(ז) וַיֵּצֵא מִשֵּׁה לְקִרְאֵת זֶתֶנוֹ וַיִּשְׁתַּזּוּ וַיִּשְׁקוּ-לוֹ

וַיִּשְׁאָלוּ אִישׁ-לְרַעְהוֹ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֱהָלָה:

(ח) וַיְסַפֵּר מִשֵּׁה לְזֶתֶנוֹ אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה

לְפַרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל אֹדֶת יִשְׂרָאֵל

אֶת כָּל-הַתְּלָאָה אֲשֶׁר בְּעַצְמָתָם בְּדַרְךְ וַיַּצֵּלם יְהוָה:

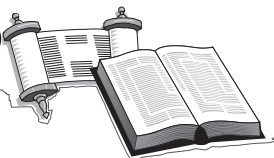
(ט) וַיַּזְזֶה יִתְרוֹ עַל כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר הֵצִילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם:

חתן - אבי האשה

אחר שלוחיה - אחר שמשה
החזיר אותה לבית אביה

התלאה - הסבל
ויחד - שמח

זדו - גרמו בכוונה רעה

(י) ויאמר יתרו

ברוך יהוה

אשר הציל אתכם מידי מצרים ומידי פרעה

אשר הציל את-העם מתוֹת יד-מצרים:

יא) עתה ידעתי כי-גדול יהוה מכל-האלהים

כי בדבר אשר ודו עליהם:

יב) ויקח יתרו זותן משה עלה וזבזים לאלהים

ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל-לחם עם-זותן משה

לפני האלהים:

יתרו יועץ למשה בענין חלוקת התפקידים בשלטון

יג) ויהי ממוזרת וישב משה לשפוט את-העם

ויעמד העם על-משה מן-הבקר עד-הערב:

יד) וירא זותן משה את כל-אשר-הוא עשה לעם ויאמר

מה-הדבר הזה

אשר אתה עשה לעם

מהוע אתה יושב לבדך

וכל-העם נצב עליך

מן-בקר עד-ערב:

טו) ויאמר משה לזותנו

כי-יבא אלי העם להרש אלהים:

טז) כי-יהיה להם דבר בא אלי

ושפוטתי בין איש ובין רעהו

והודעתי את-זקני האלהים ואת-תורתיו:

יז) ויאמר זותן משה אליו

לא-טוב הדבר אשר אתה עשה:

יזז) נבל תבל

גם-אתה גם-העם הזה אשר עמך

כי-כבוד ממך הדבר

לא-תוכל עשהו לבדך:

תחזה – תראה / תבחר

ונשאו אתך – יעזרו לך

יט) עתה שִׁמְעוּ בְּקוֹלִי אִיעֲצֶכֶּךָ וַיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ
 הִיָּה אִתָּה לְעַם מוֹלֵד הָאֱלֹהִים
 וְהִבֵּאתָ אִתָּה אֶת-הַדְּבָרִים אֵל-הָאֱלֹהִים:
 כ) וְהִזְדַּרְתָּה אִתָּהֶם אֶת-הַזִּקְקִים וְאֶת-הַתּוֹרָה
 וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת-הַדְּרָךְ יִלְכוּ בָּהּ
 וְאֶת-הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן:
 כא) וְאִתָּה תִּזְוֶה מִכָּל-הָעָם
 אֲנָשִׁי-זוּיִל יִרְאִי אֱלֹהִים
 אֲנָשִׁי אִמַּת שִׁנְאִי בָּצַע
 וְשִׁמַּת עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים
 שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי זִמְשִׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת:
 כב) וְשִׁפְטוּ אֶת-הָעָם בְּכָל-עֵת
 וְהִיָּה כָל-הַדְּבָר הַגָּדוֹל יִבְיֵאוּ אֵלֶיךָ
 וְכָל-הַדְּבָר הַקָּטָן יִשְׁפְּטוּ-הֶם
 וְהִקָּל מֵעֲלֶיךָ וְנִשְׂאוּ אִתָּךְ:
 כג) אִם אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה תַעֲשֶׂה
 וְצִוְךָ אֱלֹהִים וַיְכַלֶּת עִמּוֹד
 וְגַם כָּל-הָעָם הַזֶּה
 עַל-מִקְמוֹ יָבֹא בְשִׁלּוֹם:

כד) וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל זִמְתָּנוּ וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמַר:
 כה) וַיִּבְזֹר מֹשֶׁה אֲנָשִׁי-זוּיִל מִכָּל-יִשְׂרָאֵל
 וַיִּתֵּן אֹתָם רְאִשִׁים עַל-הָעָם
 שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי זִמְשִׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת:
 כו) וְשִׁפְטוּ אֶת-הָעָם בְּכָל-עֵת אֶת-
 הַדְּבָר הַקָּשֶׁה יִבְיֵאוּן אֵל-מֹשֶׁה
 וְכָל-הַדְּבָר הַקָּטָן יִשְׁפּוּטוּ הֶם:
 כז) וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֶת-זִמְתָּנוּ וַיִּלְכְּ לוֹ אֵל-אַרְצוֹ:

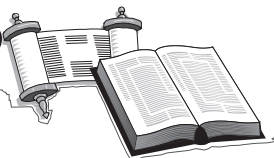
ויחן – חנה

בעב הענן – בענן כבוד

מעמד הר סיני - המסע האחרון אל הר סיני

פרק יט

- (א) בַּזֹּחֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לָצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינַי:
(ב) וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר
סִינַי וַיַּזְנוּ בַּמִּדְבָּר וַיִּזְזוּ-שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר:
(ג) וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל-הָאֱלֹהִים
וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן-הָהָר לֵאמֹר
כֹּה תֹאמַר לְבֵית יִעֲקֹב
וּתְגִיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
(ד) אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם
וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל-כַּנְּפֵי זְשָׁרִים
וְאָבֹא אֶתְכֶם אֵלַי:
(ה) וְעַתָּה אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-בְּרִיתִי
וְהָיִיתֶם לִי סֶגְלָה בְּכָל-הָעַמִּים
כִּי-לִי כָל-הָאָרֶץ:
(ו) וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי
מִמְלַכֶּת כְּהַנִּים וְגוֹי קָדוֹשׁ
אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבֹּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
(ז) וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְאָזְנֵי הָעָם
וַיִּשְׁמָע לְפִנְיָהֶם אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה:
(ח) וַיַּעֲזֹבוּ כָל-הָעָם יִזְזוּהוּ וַיֹּאמְרוּ
כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה
וְנִשְׁמָע מֹשֶׁה אֶת-הַדְּבָרִים הָעָם אֶל-יְהוָה:
(ט) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הָעָנָן
בְּעַבּוֹר יִשְׁמָע הָעָם בְּדַבְרֵי עַמְּךָ
וְגַם-בְּךָ יֶאֱמִינוּ לְעוֹלָם
וַיִּגַּד מֹשֶׁה אֶת-הַדְּבָרִים הָעָם אֶל-יְהוָה:

(י) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל- מוֹשֶׁה
 לֵךְ אֶל-הָעָם
 וְקַדְשְׁתֶּם הַיּוֹם וּבִמְזוֹר
 וּכְבַסוּ שְׂמֹלֹתֵיכֶם:
 (יא) וְהָיוּ זָכָרִים לַיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְהוָה
 לְעֵינֵי כָל-הָעָם
 עַל-הַר סִינַי:
 (יב) וְהִגַּבְתָּ אֶת-הָעָם
 סָבִיב לֵאמֹר
 הִשְׁמְרוּ לָכֶם
 עֲלוֹת בְּהָר וּנְגַע
 בְּקַצְהוּ
 כָּל-הַנֶּגַע בְּהָר
 מוֹת יוּמָת:
 (יג) לֹא-תִגַּע בּוֹ
 יָד כִּי-סָקוֹל יִסְקֶל
 או-יָרֵה יִירֵה
 אם-בְּהִמָּה אם-אִישׁ
 לֹא יִזְוֶיָה
 בַּמִּשְׁךְ הַיָּבֵל
 הַמָּוָה יַעֲלוּ
 בְּהָר:
 (יד) וַיֵּרֵד מוֹשֶׁה
 מִן-הַהָר אֶל-הָעָם
 וַיְקַדֵּשׁ אֶת-הָעָם
 וַיְכַבְּסוּ שְׂמֹלֹתֵיכֶם:
 (טו) וַיֹּאמֶר אֶל-הָעָם
 הָיוּ זָכָרִים
 לַשְּׁלִישִׁתַּיִם יָמִים
 אֶל-תִּגְשׁוּ
 אֶל-אֲשֶׁה:

גילוי השכינה

טז) ויהי ביום השלישי בהיית הבקר
 ויהי קלת וברקים וענן כבד על-ההר וקל שפר וזק
 מאד ויזרד כל-העם אשר במוזנה:
 יז) ויצא משה את-העם לקראת האלהים מן-המוזנה
 ויתמצבו בתוהתית ההר:

יז) והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש
 ויעל עשנו כעשן הכבשן
 ויזרד כל-ההר מאד:

יט) ויהי קול השפר הולך וזק מאד
 משה ידבר והאלהים יעננו בקול:

כ) וירד יהוה על-הר סיני אל-ראש ההר
 ויקרא יהוה למשה
 אל-ראש ההר ויעל משה:

כא) ויאמר יהוה אל-משה רד העד בעם
 פן-יהרסו אל-יהוה לראות
 ונפל ממנו רב:

כב) וגם הכהנים הנגשים אל-יהוה יתקדשו
 פן-יפרץ בהם יהוה:

כג) ויאמר משה אל-יהוה
 לא-יוכל העם לעלת אל-הר סיני
 כי-אתה העדתה בנו לאמר
 הגבל את-ההר וקדשתו:

כד) ויאמר אליו יהוה
 לך-רד

ועלית אתה ואהרן עמך
 והכהנים והעם אל-יהרסו לעלת אל-יהוה
 פן-יפרץ-בם:

כה) וירד משה אל-העם ויאמר אליהם:

פן יהרסו - שלא יהרסו את
 הגבול

עשרת הדברות

(א) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאָמֹר:

(ב) אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים:

(ג) לֹא-יְהִיֶּה לְךָ

אֱלֹהִים אֲזוּזִים עַל-פָּנָי:

(ד) לֹא-תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל-תְּמוּנָה

אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל

וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתּוֹת

וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתּוֹת לָאָרֶץ:

(ה) לֹא-תִשְׁתַּוָּוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם

כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קָדָם

פֶּקֶד עֹוֹן אָבֹת עַל-בָּנִים

עַל-שְׂלֵשִׁים וְעַל-רִבְעִים לְשָׁנָאֵי:

(ו) וַעֲשֵׂה זִכָּר לְאֲלֹהִים

לְאֵהָבִי וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתַי:

(ז) לֹא תִשָּׂא

אֶת-שֵׁם-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹן

כִּי לֹא יִנְקָה

יְהוָה אֶת אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ לְשׁוֹן:

(ח) זָכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ:

(ט) שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-מְלָאכֶתְךָ:

(י) וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

לֹא-תַעֲשֶׂה כָּל-מְלָאכָה

אֲתָהּ וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ

עַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וּבְהֵמֹתֶךָ

וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ:

פקד - זוכר
שלשים - דור רביעי
רבעים - דור רביעי

לא תשא - לא תבטא
לשווא - לשקר או לבטלה
לא ינקה - לא יסלח

ואמתך - שפחתך

יא) כִּי עֲשֶׂתָּ - יָמִים
 עֲשֶׂתָּ יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ
 אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם
 וַיָּנֹז בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 עַל-כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת
 וַיְקַדְּשֶׁהוּ:

יב) כִּפַּד אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמֶּךָ
 לְמַעַן יֵאָרְכוּן יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:

יג) לֹא תִרְצֹז
 לֹא תִנְאָף
 לֹא תִגְנֹב
 לֹא-תַעֲנֶה בְרֵעֶךָ עַד שִׁקְרָה:
 יד) לֹא תִזְמַד בֵּית רֵעֶךָ
 לֹא-תִזְמַד אֶשֶׁת רֵעֶךָ
 וְעַבְדוֹ וְאִמָּתוֹ וְשׁוֹרוֹ וְזַמְרוֹ
 וְכָל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ:

תגובת העם על גילוי השכינה

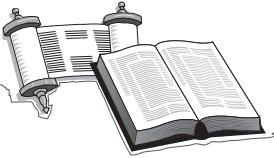
טו) וְכָל-הָעָם רֹאִים
 אֶת-הַקּוֹלֹת וְאֶת-הַלְפִידִם וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת-הַהָר
 עֹשֶׂן
 וַיִּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעֲבֹדוּ בַּרְחוֹק:
 טז) וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה
 דַּבֵּר-אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה
 וְאַל-יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים
 פֶּן-נָמוּת:

יז) ויאמר משה אל-ה'עם
אל-תיראו
כי לבעבור נסות אתכם
בא האלהים
ובעבור תהיה יראתו על-פניכם
לבבתי תזוטאו:
יז) ויעמד ה'עם מרוזק
ומשה נגש אל-ה'ערפל אשר-שם האלהים:

המצוות המשלימות את הדברות

יט) ויאמר יהוה אל-משה
כה תאמר אל-בני ישראל
אתם ראיתם
כי בן-השמים הברתי עמכם:
כ) לא תעשון אתי אלהי כסף
ואלהי זהב לא תעשו לכם:
כא) מוזבז ארמה תעשה-לי
וזבזת עלי
את-עלתיך ואת-שלמיך
את-צאנך ואת-בקרך
בכל-המקום אשר אזכיר את-שמי
אבוא אליך וברכתיך:
כב) ואם-מוזבז אבנים תעשה-לי
לא-תבנה אתהן גזית
כי זרבח הנפת עליה
והזוללה:
כג) ולא-תעלה במעלת על-מוזבזי
אשר לא-תעלה ערותך עלי:

פתיחה למשפטים

עבד עברי ואמה

פרק כא
(א) וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר תִּשְׂוֶה לְפָנֶיהֶם:

(ב) כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי
יֵשׁ שְׁנַיִם יַעֲבֹד
וּבְשִׁבְעַת יָצֵא לְזִפְשֵׁי זָוָם:
ג) אִם-בְּנֶפֶס יָבֹא
בְּנֶפֶס יָצֵא

אִם-בְּעַל אִשָּׁה הוּא
וַיִּצָּאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ:

(ד) אִם-אֲדָנָיו יִתֵּן-לוֹ אִשָּׁה
וַיְלַדְהָ-לוֹ בָּנִים אוֹ בָּנוֹת
הָאִשָּׁה וַיְלַדְיָהּ תִּהְיֶה לְאֲדֹנָיָהּ
וְהוּא יָצֵא בְּנֶפֶסוֹ:

(ה) וְאִם- אָמַר יֹאמֵר הָעֶבֶד
אֶהְבֶּתִי אֶת-אֲדֹנָי
אֶת-אִשְׁתִּי וְאֶת-בְּנֵי
לֹא יֵצֵא זִפְשֵׁי:

ו) וְהִגִּישׁוּ אֲדָנָיו אֶל-הָאֱלֹהִים
וְהִגִּישׁוּ אֶל- הַדָּלָת אוֹ אֶל-הַמְּזוּזָה
וְרָצַע אֲדָנָיו אֶת-אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ
וַיַּעֲבֹדוּ לְעַלְמָם:

בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי
בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם:

ז) וכי-ימכר איש את-בתו לאמה
לא תצא כצאת העבדים:
זז) אם-רעה בעיני אדניה
אשר-לו יערה
והפדה
לעם זכרי לא-ימשל למכרה
בבגדו-בה:
ט) ואם-לבנו ייענה
כמשפט הבנות יעשה-לה:
י) אם-אזרת יקוז-לו
שאררה כסותה וענתה לא יגרע:
יא) ואם-שלוש-אלה לא יעשה לה
ויצאה זזם אין כסף:

דיני רוצח

יב) מכה איש ומת
מות יומת:
יג) ואשר לא צדה
והאלהים אנה לידו
ושמותי לך במקום אשר יגוס שמה:
יד) וכי-יזד איש על-רעהו
להרגו בערמה
מעם מוזבזי תקוזזו למות:

שלושה החייבים במיתה אע"פ שלא רצחו

טו) ומכה אביו ואמו
מות יומת:
טז) וגנב איש ומכרו
וגמצא בידו
מות יומת:
יז) ומקלל אביו ואמו
מות יומת:

דיני חובלים

יזז) וכי-יריבון אנשים
 והכה-איש את-רעהו באבן או באגרף
 ולא ימות ונפל למשכב:
 יט) אם-יקום והתהלך בזוויג על-משענתו
 ונקה המכה
 רק שבתו יתן ורפא ורפא:
 כ) וכי-יכה איש
 את- עבדו או את-אמתו בשבט
 ומת תזות ידו
 נקם ינקם:
 כא) אך אם-יום או יומים יעמד
 לא יקם כי כספו הוא:

כב) וכי-ינצו אנשים
 ונגפו אשה הרה
 וינצאו ילדיה ולא יהיה אסון
 ענוש יענש
 כאשר ישית עליו בעל האשה
 ונתן בפקלים:
 כג) ואם-אסון יהיה
 ונתתה נפש תזות נפש:
 כד) עין תזות עין
 שן תזות שן
 יד תזות יד
 רגל תזות רגל:
 כה) כונה תזות כונה
 פצע תזות פצע
 זבורה תזות זבורה:

דיני נזקי ממון

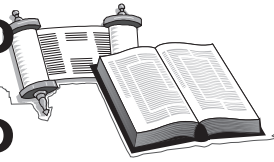
כו) וכי-יכה איש
 את-עין עבדו או-את-עין אמתו ושזתה
 לזפשי ישלחנו תזות עינו:
 כז) ואם-שן עבדו או-שן אמתו יפיל
 לזפשי ישלחנו תזות שנו:

כזז) וכי-יגזז שור
 את-איש או את-אשה ומת
 סקול יסקל השור
 ולא יאכל את-בשרו
 ובעל השור נקי:
 כט) ואם שור גזז הוא מהמבל עלשם
 והועד בבעליו ולא ישמרנו
 והמית איש או אשה
 השור יסקל
 וגם-בעליו יומת:
 ל) אם-כפר יושעת עליו
 ונתן פדיון גפשו
 ככל אשר-יושעת עליו:
 לא) או-בן גזז או-בת גזז
 כמשפט הזה יעשה לו:
 לב) אם-עבד גזז השור או אמה
 כסף שלשים שקלים יתן לאדניו
 והשור יסקל:

לֹג) וְכִי- יִפְתְּחוּ אִישׁ בּוֹר
 אוּ כִי- יִכְרֶה אִישׁ בַּר
 וְלֹא יִכְסֶּנּוּ
 וְנָפְל- שְׂמֵה שׁוֹר אוּ זִמּוֹר:
 לְד) בְּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם
 כֶּסֶף יִשְׁיב לְבַעְלָיו
 וְהַמֵּת יִהְיֶה- לוֹ:

לְה) וְכִי- מִגֵּף שׁוֹר- אִישׁ
 אֶת- שׁוֹר רֵעֵהוּ וְנִמַּת
 וּמָכְרוּ אֶת- הַשׁוֹר הַזֶּה
 וְזָצוּ אֶת- כֶּסֶפוֹ
 וְגַם אֶת- הַמֵּת יִזְצֹנּוּ:
 לו) אוּ נֹדַע כִּי שׁוֹר נָגַז הוּא מִתְמוּל שְׁלֹשָׁם
 וְלֹא יִשְׁמְרוּ בְּעַלָיו
 שְׁלֹשָׁם יִשְׁלַם שׁוֹר תּוֹזַת הַשׁוֹר
 וְהַמֵּת יִהְיֶה- לוֹ:

דיני גניבה

לו) כי יִגְנֹב-אִישׁ שׁוֹר או-שֵׂה
וּטְבוּזוּ אוּ מִכְרוּ
זִמְשֵׁה בְּקָר יִשְׁלַם תּוֹזַת הַשׁוֹר
וְאַרְבַּע-עָאן תּוֹזַת הַשֵּׂה:

פרק כב

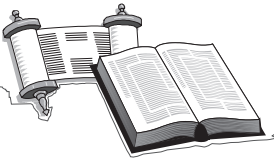
א) אִם-בְּמִזְדַּתְרַת יִמָּצֵא הַגָּנֹב
וְהִכָּה וּמֵת
אִין לוֹ דְּמִים:
ב) אִם-זְרוּזָה הַשְּׂמֵשׁ עָלָיו
דְּמִים לוֹ
שְׁלָם יִשְׁלַם
אִם-אִין לוֹ וְנִמְכַר בְּגִנְבָתוֹ:
ג) אִם-הַמָּצֵא תִּמְצָא בְּיָדוֹ הַגָּנֹבָה
מִשׁוֹר עַד-זִמְזוֹר
עַד-שֵׂה זְזִים
שְׁנַיִם יִשְׁלַם:

נזקי שן ורגל

ד) כִּי יִבְעֵר-אִישׁ שְׂדֵה או-כָּרֶם
וְשָׁלוּז אֶת-בְּעִירָה וּבְעֵר בְּשְׂדֵה אֲזוֹר
מִיֵּטֵב שְׂדֵהוּ וּמִיֵּטֵב כְּרָמוֹ יִשְׁלַם:

המבעיר

ה) כִּי-תִצָּא אֵשׁ וּמָצְאָה קִצִּים
וְנָאָכַל גְּדִישׁ אוּ הַקָּמָה אוּ הַשְּׂדֵה
שְׁלָם יִשְׁלַם הַמִּבְעֵר אֶת-הַבְּעֵרָה:

ארבעה שומרים

ו) כִּי-יִתֵּן אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ
כֶּסֶף או-כֵּלִים לְשֹׁמֵר
וְגָנַב מִבֵּית הָאִישׁ
אִם-יִמָּצֵא הַגָּנֵב יִשְׁלַם שְׁנָיִם:

ז) אִם-לֹא יִמָּצֵא הַגָּנֵב
וְנִקְרַב בְּעַל-הַבַּיִת אֶל-הָאֱלֹהִים
אִם-לֹא שָׁלוּחַ יָדוֹ בַּמְּלֶאכֶת רֵעֵהוּ:

ח) עַל-כָּל-דְּבַר-פֶּשַׁע
עַל-שׂוֹר עַל-זִמּוֹר עַל-שָׂה עַל-שְׁלֵמָה עַל-כָּל-אַבְדָּה
אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי-הוּא זֶה
עַד הָאֱלֹהִים יָבֵא דְבַר-שְׁנִיָּהֶם
אֲשֶׁר יִרְשִׁיעֵן אֱלֹהִים
יִשְׁלַם שְׁנָיִם לְרֵעֵהוּ:

ט) כִּי-יִתֵּן אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ
זִמּוֹר או-שׂוֹר או-שָׂה וְכָל-בְּהֵמָה לְשֹׁמֵר
וּמֵת או-נִשְׁבֵּר או-נִשְׁבָּה אֵין רֵאָה:

י) שְׂבָעַת יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם
אִם-לֹא שָׁלוּחַ יָדוֹ בַּמְּלֶאכֶת רֵעֵהוּ
וְלָקַזוּ בְּעַלְיוֹ וְלֹא יִשְׁלַם:
יא) וְאִם-גָּנַב וְגָנַב מֵעֲמוֹ
יִשְׁלַם לְבַעְלָיו:

יב) אִם-טָרַף יִטָּרַף
יִבְאֵהוּ עַד
הַטָּרְפָה לֹא יִשְׁלַם:

יג) וְכִי-יִשְׁאַל אִישׁ מֵעַם רֵעֵהוּ
וְנִשְׁבַּר אוֹ-מִית בְּעַלְיוֹ אֵין-עָמוּ
עִלְמֵם יִשְׁלַם:

יד) אִם-בְּעַלְיוֹ עָמוּ
לֹא יִשְׁלַם

אִם-שָׁכִיר הוּא
בָּא בְּשִׁכְרוֹ:

דין מפתה

טו) וְכִי-יִפְתֶּה אִישׁ
בְּתוֹלָה אֲשֶׁר לֹא-אֲרָשָׁה
וְשָׁכַב עִמָּה

בְּמַהר יִמְהַרְרָה לוֹ לְאִשָּׁה:

טז) אִם-מֵאֵן וּמֵאֵן אָבִיהָ לְתַתָּה לוֹ
כֶּסֶף יִשְׁקַל כְּמַהַר הַבְּתוּלָה:

שלושה חייבי מיתה

יז) מְכַשְׁפָּה לֹא תִזְוֶיָה:

יז) כָּל-שָׁכַב עִם- בְּהֵמָה
מוֹת יוּמָת:

יט) זָבוּן לְאֹלֵהִים יִזְוָרֵם
בְּלַתִּי לִיהוָה לְבַדּוֹ:

אזהרות על הגר היתום והאלמנה

כ) וְגֵר לֹא-תוֹנֶה וְלֹא תִלְוֹזְצֵנּוּ

כִּי-גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

כא) כָּל-אֶלְמָנָה וַיְתוּם לֹא תַעֲנוּן:

כב) אִם-עֲנָה תַעֲנֶנָּה אֲתוֹ

כִּי אִם-צָעַק יִצְעַק אֵלַי

שָׁמוֹעַ אֲשָׁמַע צַעֲקָתוֹ:

כג) וְזָרָה אִפִּי וְהִרְגֵתִי אֶתְכֶם בְּזָרָב

וְהָיוּ זְשִׁיכְכֶם אֶלְמָנוֹת

וּבְנֵיכֶם יִתְבַּיִם

דיני מלווה וחובל

כד) אם-כֶּסֶף תִּלְוֶה אֶת-עַמִּי
אֶת-הָעֲנִי עִמָּךְ
לֹא-תִהְיֶה לוֹ כְּנִשָּׂה
לֹא-תִשְׁיָמוֹן עָלָיו נֶשֶׁךְ:

כה) אם- זָכַל תִּזְכַּל שְׁלֹמֹת רֵעֶךָ
עַד-בֹּא הַשָּׁמֶשׁ תִּשְׁיָכְנוּ לוֹ:
כו) כִּי הוּא כְּסוּתָהּ לְבָדָה
הוּא שְׂמֹכְתוֹ לְעֵרוֹ
בַּמָּה יִשְׁכַּב
וְהָיָה כִּי-יִצְעַק אֵלַי
וּשְׁמַעְתִּי כִּי-זָנַן אָנֹכִי:

מצוות של כיבוד ה' וקידוש שמו

כז) אֱלֹהִים לֹא תִקְלַל
וְנָשִׂיא בְעַמֶּךָ לֹא תָאֵר:

כח) מִלְאֲתֶךָ וּדְמִיעֶךָ לֹא תֵאָזֵר
בְּכֹר בְּנֶיךָ תִתֵּן-לִי:
כט) בֶּן-תַּעֲשֶׂה לְשִׁרְךָ לְצִאֲנֶךָ
שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם-אָמוֹ
בַּיּוֹם הַשְּׁבִימֵנִי תִתְּנֵנּוּ-לִי:

ל) וְאֲנָשִׁי-קֹדֵשׁ תִּהְיֶינּוּ לִי
וּבָשָׂר בְּשָׂדֶה טָרְפָה לֹא תֹאכְלוּ
לְכָלֵב תִּשְׁלַכּוּן אֹתוֹ:

אזהרות וציווים על דרכי הצדק

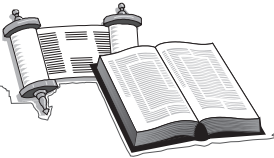
פרק כג

(א) לא תשא שׁבַע שׁוֹא
אֶל-תְּשֵׁת יְדֶךָ עִם-רָשָׁע
לְהִיט עֵד זָמָס:

(ב) לא-תְהִיֶה אֲזוּרֵי-רַבִּים לְרַעַת
וְלֹא-תַעֲנֶה עַל-רַב
לְנִטַּת אֲזוּרֵי רַבִּים לְהַטֹּת:
(ג) וְדָל לֹא תִהְיֶה בְרִיבוֹ:

(ד) כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אִיבֹךְ אוֹ זָמְרוּ תַעֲה
הַשֵּׁב תְּשִׁיבֵנּוּ לוֹ:
(ה) כִּי- תִרְאֶה זָמֹר שֶׁנֶּאֱכָר רַבִּץ תַּזֹּת מִשָּׂאוֹ
וְזוֹדְלָת מַעֲזֹב לוֹ
עֲזֹב תַעֲזֹב עִמוֹ:

(ו) לֹא תִטֶּה מִשְׁפֹּט אֲבִינֶךָ בְרִיבוֹ:
(ז) מוֹדֵבֵר-שֶׁקֶר תִּרְזֹק
וְנָקִי וְצַדִּיק אֶל-תִּהְרֹג
כִּי לֹא-אֲצַדִּיק רָשָׁע:
(ח) וְשׁוֹד לֹא תִקַּח
כִּי הַשׁוֹד יַעֲוֹר פְּקוּזִים
וַיִּסְלַף הַבְּרִי צַדִּיקִים:
(ט) וְגֵר לֹא תִלְוֶנָּה
וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת-נַפְשׁ הַגֵּר
כִּי-גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם:

שמיטה

י) וישע שנים תזרע את-ארצך
ואספת את-תבואתה:
יא) והשביעת תשמטנה ונטשתה
ואכלו אביני עמך
ויתרם תאכל זזית השדה
כן-תעשה לכרמך לויתך:

שבת

יב) ששת ימים תעשה מעשיך
וביום השביעי תשבת
למען ינוז שורך וזמורך
וינפש בן-אמתך והגר:
יג) ובכל אשר-אמרתי אליכם תשמרו
ושם אלהים אזורים לא תזכירו
לא ישמע על-פיך:

שלוש רגלים

יד) שלש רגלים תזוג לי בשנה:
טו) את-זוג המצות תשמר
שבעת ימים תאכל מצות
פאשר צויתך
למועד זרש האביב
פי-בו יצאת ממצרים
ולא-יראו פני ריקם:
טז) וזוג הקציר
בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה
וזוג האסף בצאת השנה
באסף את-מעשיך בן-השדה:
יז) שלש פעמים בשנה
יראה כל-זכורך
אל-פני האדן יהנה:

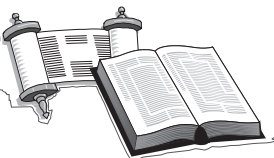
חתימת המשפטים

יז) לא-תזבז על- זמין הם-זבזי
 ולא-ילין זולב-זזגי עד-בקר:
 יט) ראשית בכורי אדמתך
 תביא בית יהוה אלהיך
 לא-תבשל גדי בזולב אמו:

כ) הגה אנכי שלז מלאך לפניך
 לשמרך בקרך
 ולהביאך אל-המקום אשר הכנת:
 כא) השמר מפניו ושמע בקלו
 אל-תמר בו
 כי לא ישא לפעעכם
 כי שמי בקרבו:
 כב) כי אם-שמוע תשמע בקלו
 ועשית כל אשר אדבר
 ואיבתי את-איביך
 וצרתני את-צרריך:

כג) כי-ילך מלאכי
 לפניך והביאך אל-האמרי והזותי
 והפריזי והכנעני הזוזי והיבסי
 והכוזתי:

כד) לא-תשתזוזה לאלהיהם ולא תעבדם
 ולא תעשה כמעשיהם
 כי הרס תהרסם ושבר תשבר מיצבתיהם:
 כה) ועבדתם את יהוה אלהיכם
 וברך את-לזמך ואת-מימיך
 והסרתני מזולב מקרביך:

ט) וַיַּעַל מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן זָדָב וְאַבְיָהוּא
 וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל:
 י) וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 וְתוֹזוֹת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לַבֵּנֶת הַסִּפִּיר וּכְעַצֵּם הַשָּׁמַיִם
 לְטָהָר:

יא) וְאֵל-אַצִּילִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלוּ יָדוֹ
 וַיַּוָּזוּ אֶת-הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ:

יב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 עֲלֵה אֵלַי הִהָרָה

וְהִיָּה-שָׁם

וְאֶתְנָה לְךָ אֶת-לְוִי הָאֶבֶן

וְהִתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה

אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרְתָם:

יג) וַיִּקָּם מֹשֶׁה וַיְהוֹשֶׁעַ מִשְׁרָתוֹ

וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל-הָר הָאֱלֹהִים:

יד) וְאֵל-הַזִּקְנִים אָמַר

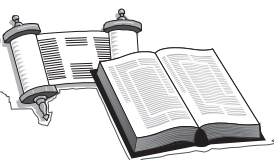
שִׁבוּ-לָנוּ בָּזֶה

עַד אֲשֶׁר-נָשׁוּב אֵלֵיכֶם

וְהִנֵּה אַהֲרֹן וְזוֹרַע עִמָּכֶם

בְּי-בַעַל הַבָּרִים יִגְשׁ אֲלֵהֶם:

טו) וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל-הָהָר וַיִּכַּס הָעַנָּן אֶת-הָהָר:

טז) וישכן כבוד-יהוה על-הר סיני
 ויכסהו הענן ששת ימים
 ויקרא אל-מושה ביום השביעי מתוך הענן:
 יז) ובראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר
 לעיני בני ישראל:
 יח) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל-ההר
 ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה: